

"Dildə, fikirdə, işdə birlik"

lərdən xəbərdar olur. Yaxşı şeylər eşidib, mənəvi və maddi faydalardan kəsb edir".

Böyük mütəfəkkir qəzetiin sadə və açıq, hər kəsə izah edilə bilən dil və qələm işlətdiyini vurğulayaraq göstərmüşdür ki, türk, tatar, Azərbaycan, kumuk, noqay, başqırd, özbək, tarançı, kaşgari, türkmən və digər türk qövmələri arasında yayılmışdır.

"Tərcüman" qəzeti bütün türk xalqlarının maariflənməsinə çalışmış, onların dilinin, mədəniyyətinin təbliğinə xidmət etmişdir. Görkəmlı mütəfəkkir Yusif bəy Akçura "Böyük türklük" nəzəriyyəsindən bəhs edərkən İsmayıllı bəy Qaspiralının və "Tərcüman" qəzetiin rolunu yüksək dəyərləndirmişdir: İsmayıllı bəy, bütün türk aləmini göz önünde tutaraq, ona görə çalışdı. "Tərcüman"a görə, kazan tatarları, Orta Asiya sartları, tarançılar filan yoxdur. Bir dinə inanmış, bir dil ilə danışan türklər vardır. "Tərcüman" məhəlli türk ləhcələrinin üstündə ümumi bir türk dilinin öyrənilməsini tövsiyə edir. İsmayıllı bəyin türklüyü etdiyi böyük xidmətlərdən birincisi, heç şübhə yoxdur ki, milli ibtidai məktəblərin Rusiya türkləri arasında yayılması olmuşdur.

Türkiyəli mütəfəkkir Hilmi Ziya Ülkən İsmayıllı bəy Qaspiralının "Dildə, fikirdə, işdə birlik" başlıca düşürtünü belə açıqlamışdır: "Qaspiralı bir tərəfdən İstanbulda türklüyü aid nəşrləri, digər tərəfdən də Avropanadakı türkoloqların nəşrlərini oxuyurdu. Bu təsirlə o, türk qövmələri arasında dil birliyi ideyasına çatdı. Türk ləhcələrini yazı dilində birləşdirərək türk birliyinin təmin edilməsi fikrini müdafiə etdi. Qaspiralı təhsildə "üsul-i cədid" adlandırdığı qərb təhsil metodlarını sxolastikaya qarşı müdafiə etmişdir. O zaman Rusiya türkləri arasında mədrəsə tədrisi üstündü. Bir tərəfdən çarlıq idarəsi, digər tərəfdən isə sxolastik mədrəsə təfəkkürü yeni nəslin inkişafına iki böyük manəsi idi. O, tərəqqi uğrunda 30 ilə yaxın çalışmışdır. Qaspiralı dildə, fikirdə, işdə birlik fikrinin ilk ikisini həyata keçirmiş, üçüncüsü isə o günün şərtlərinə görə tam mümkün deyildi".

AMEA-nın müxbir üzvü, professor Əziz Mirəhmədov "Tərcüman" qəzetiin nəşrinin ilk dövrlərində Rusyanın türkəlli xalqlarının tərəqqisi, maarifçilik ideyaları və s. bu kimi məsələləri təbliğ etdiyi üçün rəğbət qazandığını qeyd etmişdir. Alım qəzetiin müsəlmanlar arasında geniş yayıldığını, qəzətdə Azərbaycan haqqında yazılarının

müəlliflərinin əsasən M.Sidqi, Eynəli Sultan, Ə.Gəngərli, Firidun bəy Kögərli, Ömər Faiq Nemanzadə olduğunu bildirmişdir. Əziz Mirəhmədov belə bir faktı yazmışdır ki, kənddə vəkillik etdiyi dövrə

*Aprel ayının
10-da "Tərcüman"
qəzetiin çapdan
çıxmasının 140 illiyi
tamam olur*

lərin də ortaq olmasına vacibdir.

1926-cı ildə Bakıda keçirilən Birinci Türkoloji Qu'rultayında ortaq ədəbi dil məsələsi ətra-

Həsen bəy Zərdabi yoxsul kəndlilərə ərizə yazarkən onlardan haqq almaz, ərizə puluna "Tərcüman" qəzeti getirtdirib oxumağı məslehet görəmiş; o özü də bu qəzeti alıb oxuyar, sonra kəndin mollaşına verib deyərmiş: "Bunu minbərdən oxu və camaata anlat".

Ismayıllı bəy Qaspiralı ortaq ədəbi dil məsələsi haqqında yazırkı ki, Krim, Kazan, Akkerman, Ufa, Qafqaz şivələri arasında xeyli fərq vardır. Lakin bunların hamısı birdir, türk dilidir. Millətin birliyi dil birliyidir, milləti millet edən iki cəhətdir: biri din, digəri dil birliyidir. Bunnadan hər hansı biri olmazsa və ya pozularsa millət rütbəsindən, dərəcəsindən düşər. Bəlkə yox olmağa yol tutar.

"Tərcüman" qəzetiin Osmanlı Anadolusunda, Azərbaycanda, Kazanda, Sibirde və Mərkəzi Asiya qitəsində oxunub anlaşılmamasını önsürən İsmayıllı bəy qəzetiin eksər oxucularının "Tərcüman" şivəsili əsərlər yazdığını, həmin dövrdəki ədəbiyyata baxılınca "Tərcüman" şivəsinə yaxın bir şivənin bütün yazarların istifadə etdiklərini qeyd etmişdir.

Ismayıllı bəy Qaspiralının dərc etdiyi "Tərcüman" qəzeti müasirləri tərəfindən yaxşı qarşılınmış və təbliğ edilmişdir. Bu ilk önce onların da eyni amal, məqsəd uğurunda çalışmaları ilə əlaqədar idi.

XX əsrin əvvəllərində türk xalqları arasında ortaq termin, ortaq bir ədəbiyyat və elm dilinin olması məsəlesi aktual idi. Türkiyənin görkəmli ictimai-siyasi xadimi Ziya Gökalp dil məsələsi ilə əlaqədar problemi önsə çəkərək yazmışdır ki, terminləri çar Rusiyasındaki türk xalqları rus dilindən, Çindəki türklər çin dilindən, Türkiyədəki türklər isə fransız dilindən alsalar, türk xalqları bir-birlərindən uzaqlaşar. Bütün türklər arasında sözlər kimi termin-

finda müzakirələr aparılmışdır. Qu'rultay iştirakçıları öz dillərində - türkcə, tatarca, özbəkçə, çovaşça, başqırdca, qazaxca və b. türk dillərində çıxış edərkən bir-birlərinin dənişiqlərini başa düşürdülər. Qurultayda ortaq hərfərin və ortaq ədəbi dilin hazırlanması ilə əlaqədar fikirlər irəli sürülədə, bu, gerçəkləşmədi. Hilmi Ziya Ülkən bununla əlaqədar yazımışdır ki, qurultay iştirakçılarının əksəriyyətinin qəbul etdiyi bu fikirlərin sonradan necə pozulduğunu və tam əksinə bir yola girişi söyləməyə lüzum yoxdur. Bu təzadlı davranış, gerçəklərin siyasetə qurban edildiyinin çox acı bir arqumentidir.

Zaman Ziya Gökalpın haqlı olduğunu gösterdi. Türk xalqları dillərinə görə, müəyyən mənada bir-birlərinən uzaqlaşdırılar, bəzi türk xalqları bir-birlərinin dillərini anlamaz oldular. Sabri Arıkan Türk Dünyası Araşdırıcıları Vəqfinin Sovet İttifaqı dağlıqlıdan sonra burada yaşayan türkdilli xalqların 24 ayrı Kiril əlifbasını istifadə etdiklərini müəyyənləşdirdiyini qeyd etmişdir: "Bunun səbəbi isə məhəlli şivələrə görə, ortaq ədəbi dilin qarşısını almaq, ayrı dil və millət yaratmaq məqsədi daşıyır-dı".

Türk xalqlarının ortaq bir dildə danışmaları üçün ortaq əlifbanın və ortaq dilin hazırlanması məsəlesi XX əsrin əvvəllərində olduğu kimi, XXI əsrə də aktualdır.

Beləliklə, ictimai xadim, böyük naşır İsmayıllı bəy Qaspiralının 140 il önce dərc etdirməyə başladığı və şah əsəri olan "Tərcüman" qəzeti türk xalqlarının birliyi, yüksəlişi yolda xidmət göstərmiş, türk düşüncəsi və mədəniyyəti tarixində ezmətli yer tutmuşdur.

Aytək MƏMMƏDOVA,
fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent.